

ledes blive de unge Kunstnere stillede paa Nationalscenen? Det vil dog til syvende og sidst alene være Grunden til at opretholde en Nationalscene, at man der kan haabe at faa den Tradition, der har nogen virkelig Værd for Kulturen og Aandslivet i vort Land, bevaret. Kan man ikke det, bliver det for dyrt, enten man saa skal give 60,000, 100,000 eller 150,000 Kr. At Forholdene nu ere overordentlig vanskelige ved Teatret, tror jeg erkendes fra alle Sider. Der er fra Privatteatrene og særlig fra den Art af Teatre, der kaldes Varieteer, en saadan Efterspørgsel efter dygtige Kræfter, at der for mange er en stor Fristelse til at gaa efter de høje Engagementer og forlade den nationale Scene. Den økonomiske Side af Sagen virker stærkt, jeg synes forstaaeligt stærkt, paa de unge, og naar de saa ogsaa i kunstnerisk Henseende ere daarligt stillede, bliver det endnu mere forstaaeligt, at de søge bort.

De Overvejelser, det ærede 12te kongevalgte Medlem anførte, gælde jo, saa vidt jeg forstod, ikke saa meget os nu som den Generation — det kan maaske nok være de samme Mennesker —, der træder til i 1914. Og jeg skal ingenlunde nægte, at det indgaaende Indlæg, det ærede Medlem gav, saa udmærket godt kan faa sin Betydning i 1914. Jeg skal ikke forsøge at blande mig i Forhandlingen om Detailler angaaende den økonomiske Side af Sagen, da Spørgsmaalet ikke ligger for i Øjeblikket; men jeg tror vedblivende, trods de Betæneligheder, der ere gjorte gældende med saa stor Styrke, at man skal være betænkt paa af kunstneriske, af kulturelle og, jeg tror, ogsaa af økonomiske Hensyn at faa en Deling af vort Teater i Stand, en Knopskydning i Form af en Talescene. Jeg tror da ogsaa, at de udmærkede Mænd, der staa i Spidsen for Teatret, ville forstaa, efterhaanden som Udviklingen skrider frem, at dygtiggøre sig baade til den økonomiske og kunstneriske Ledelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Søfolks og Statstjenestemænds Adgang til at deltage i Folketingsvalg og Valg af Valgmænd til Landstinget.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 919).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Allerede for 3—4 Aar siden og gennem et Par Samlinger har der i Folketinget foreligget et privat Forslag om at yde Søfolk, der paa Grund af deres Virksomhed ere fraværende, naar der foregaar Valg til Folketinget eller Valgmandsvalg til Landstinget, en Adgang til ikke desto mindre at kunne komme af med deres Stemme. Efter at der i 1901 er blevet indført hemmelig og skriftlig Afstemning, og Afstemningen altsaa foregaar paa den Maade, at Vælgeren sætter et Kryds paa sin Stemmeseddel, der derefter lægges i en Konvolut, afleveres til Stemmemodtageren og lægges i Stemmekassen, er der ingen Principforskel mellem dette, at Vælgeren egenhændig og personlig afleverer den i Konvolutten indelukkede Stemmeseddel til Stemmemodtageren, og dette, at han fremsender den med Posten. Det er kun mere det hensigtsmæssige og praktiske, der maa tages i Betragtning, naar dette Spørgsmaal skal afgøres. Sagen har, som sagt, været Genstand for Behandling i et Par Rigsdagsamlinger i Folketinget, uden at der naaedes noget Resultat. I forrige Rigsdagsamling, hvor Spørgsmaalet paa ny var fremme paa privat Initiativ, var der i det Udvalg i Folketinget, der behandlede Sagen, men ikke fik den behandlet til Ende, nogen Stemning — efter hvad man kan se af Beretningen — for at udvide Retten for fraværende til at afgive Stemme til andre end til Søfolk, saaledes at man medtog alle, der paa Grund af Sygdom eller Forretnings- eller Tjenestuedførelse vare forhindrede i at være til Stede ved Valget paa Valgdagen. Naar Regeringen fandt det betimeligt at tage Spørgsmaalet op og eventuelt gøre det til Genstand for Regeringsinitiativ, stod det altsaa til mig først og fremmest at overveje, om man skulde indskrænke sig til Søfolkene eller medtage dem, der af anden Grund maatte være forhindrede i personlig at aflevere deres Stemmeseddel paa Valgdagen. Jeg kom til det Resultat — navnlig ogsaa efter de Erfaringer, der bleve meddelte mig fra Norge, hvor man har en saadan udvidet Adgang til at afgive Stemme, selv om man er fraværende —, at der vilde være nogen Betænkelighed ved at gaa saa vidt, som der var udtalt Ønske om i Fjor i Folketingets Udvalg. Vanskelighederne ligge